

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 grudnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat sądowych na obszarze sądów apelacyjnych krakowskiego, lwowskiego i sądu okręgowego cieszyńskiego.

Art. 1. Uchyła się postanowienia art. 2 do 8, 8¹, 8² i 8³ ustawy z dnia 1 marca 1921 r. o podwyższeniu opłat sądowych w b. dzielnicy austriackiej (Dz. U. R. P. № 26, poz. 143) w brzmieniu ustawy z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 88) i zastępuje się je przepisami następującymi:

Art. 2. Z wyjątkami, zawartymi w następujących artykułach, podwyższa się kwoty, wymienione w rozporządzeniu cesarskim z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. P. № 279), w dołączonej do tego rozporządzenia taryfie i uwagach do tej taryfy:

a) o ile określają należności procentowe — dwukrotnie;

b) o ile określają należności stałe, grzywny, tudzież najwyższe i najniższe granice wymiaru—pięćdziesiąt tysięcy razy;

c) o ile określają wartości, będące podstawą wymiaru lub uwolnienia od należności — dwadzieścia pięć tysięcy razy.

Art. 3. Ustęp 2 § 5 powyższego rozporządzenia cesarskiego otrzymuje brzmienie następujące:

„Należności wymierza się w pełnych markach i zaokrągla się wzwyż do kwoty podzielnej przez pięć tysięcy”.

Art. 4. Wymienione w §§ 15 i 17 ustęp 2 powyższego rozporządzenia cesarskiego kwoty, które określają wartość przedmiotu sporu, podnosi się:

z kwoty 100 mk. na 500.000 mk.

„ 1.000 „ „ 5.000.000 „

„ 3.000 „ „ 100.000.000 „

„ 10.000 „ „ 300.000.000 „

Art. 5. § 16 powyższego rozporządzenia cesarskiego ulega zmianom następującym:

1) w ust. 2 punkt 5 kwota 10 mk. zastępuje się kwotą 500.000;

2) ustęp 2 uzupełnia się punktem 7 i 8 w następującem brzmieniu:

„7. W postępowaniu, którego przedmiotem są roszczenia pieniężne, wyrażone w innej walucie niż w markach polskich, przeliczą się sumę roszczenia na marki polskie, celem uzyskania podstawy wymiaru należności, według notowanego w „Monitorze Polskim” przeciętnego kursu giełdowego w dniu, w którym powstaje obowiązek uiszczania należności, a jeśli w tym dniu niema notowania, — według ostatniego poprzedzającego kursu, nie dłużej jednak niż trzy miesiące wstecz. Wartość walut, które w tym czasie nie były notowane, należy ustalić w sposób, wskazany w §§ 52 — 54 austriackiej ustawy o należnościach z roku 1850 (austr. Dz. Ust. P. № 50).

8. Jeżeli wymiar opłaty należy do władzy skarbowej, to władza ta stosuje przepisy ustępu 1 i 2 niniejszego paragrafu oraz przepisy art. 12 i 14 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), przy uwzględnieniu zmian, jakim ulega tabela, zawarta w art. 14, z mocy rozporządzeń Ministra Skarbu, wydanych na podstawie upoważnienia z art. 10 powołanej ustawy. Przepis ten stosuje się także w wypadkach, oznaczonych w punkcie 7.”

Art. 6. Ustęp 1 § 31 powyższego cesarskiego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Podstawę wymiaru należności ryczałtowej, przewidzianej w poz. 25 taryfy, ustala się w sposób, przepisany art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).”

Art. 7. Ustęp 1 § 45 powyższego cesarskiego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Do pełnomocnictw, wystawionych przez oskarżyciela prywatnego lub obwinionego dla ich zastępców, mają zastosowanie ogólne przepisy o opłatach stemplowych od pełnomocnictw.”

Art. 8. Ustanowioną w dziale I taryfy poz. 1 lit. a) skalę należności od podań zastępuje się następującą skalą:

do 2.500.000 mk. od każdego arkusza stała należność	10.000 mk.
nad 2.500.000 mk. do 5.000.000 od każdego arkusza	15.000 ”
nad 5.000.000 mk. do 25.000.000 od każdego arkusza	25.000 ”
nad 25.000.000 mk. do 100.000.000 od każdego arkusza	50.000 ”
ponad 100 milionów przy każdym dalszym choćby rozpoczętych 10 milionach więcej c.	5.000 ”

Art. 8¹. W dziale I taryfy pozycja 6 lit. C. otrzymuje brzmienie następujące:

„Nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczym stosownie do wartości sporu jak wyroki wymierzone pod lit. A).”

Art. 8². W dziale III taryfy poz. 16 lit. c. otrzymuje brzmienie następujące:

c. Podania o wpis do ksiąg publicznych co do nieruchomości i zrównanych z nimi praw, o ile ~~wada~~ **wada** lit. b. nie płaci się wyższej należności, jeżeli ~~wartość~~ **wartość** prawa, która ma być zainstabulowana lub

przenotowana, nie przekracza 6.000.000 mk. od pierwszego arkusza 60.000 mk.

przy wartości tego prawa:

nad 6 milionów mk. do 12 mil. mk. arkusz	120.000 ”
” 12 ” ” ” 30 ” ” ”	180.000 ”
” 30 ” ” ” 60 ” ” ”	240.000 ”
” 60 ” ” ” ” ” ” ”	300.000 ”

Jeżeli wartość intabulowanego lub przenotowanego prawa nie da się ocenić, dalej we wszystkich wypadkach, w których prosi się o adnotacje, od pierwszego arkusza 180.000 mk.”

Art. 8³. W dziale III taryfy poz. 25, 26, 27 i 28 kwoty, będące podstawą wymiaru, tudzież kwoty stałych należności podwyższa się dwadzieścia tysięcy razy.

Art. 8⁴. Do podań i załączników, wnoszonych do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości, a niewymienionych w taryfie, dołączonej do cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. P. № 279), mają zastosowanie §§ 2 do 21 oraz 23 do 28 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Poczty i Telegrafów z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 298) oraz ustawa z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) wraz z każdorazem obowiązującą taryfą.

Postanowienia te mają również zastosowanie do niewymienionych w taryfie, dołączonej do cesarskiego rozporządzenia, a wydawanych stronom w ich sprawach prywatnych przez sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości: świadectw, duplikatów, odpisów i wyciągów, do wydawanych przez sądy lub notariuszy poświadczeń zgodności z oryginałem sporządzonych przez strony odpisów, wreszcie do wykonywanych przez sądy lub notariuszy poświadczeń autentyczności podpisu z tą zmianą, że za czynności, sporządzone przez notariusza, pobiera się połowę opłaty.

Protesty wekslowe (poz. 116 lit. g) austr. taryfy należnościowej z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. Ust. P. № 89) podlegają opłacie stemplowej w kwocie 120.000 mk., jeżeli zaś sporządzone są przez notariusza — w kwocie 60.000 mk. Do opłaty tej mają zastosowanie również postanowienia art. 10, 12 i 14 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków od spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Art. 2. Uchyła się art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustawy o postępowaniu sądowo-cywilnym, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769) oraz rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 8 maja 1922 r. w przedmiocie należności stemplowych od niektórych podań, wnoszonych do sądów, oraz zaświadczeń sądowych i notarialnych (Dz. U. R. P. № 38, poz. 322).

Art. 3. Należności procentowe od orzeczeń i ugod sądowych (§ 6 ust. 1 cesarskiego rozporządzenia), które w myśl dotychczasowych przepisów strony, obowiązane do ich zapłaty, uiszczają na pod-

stawie urzędowego wymiaru, mogą uiszczać bez urzędowego wymiaru w znaczkach stemplowych lub gotówką w sądowej księdze pieniężnej.

W wypadku uiszczenia tych należności sądy, udzielając odpis orzeczenia lub ugody, uwidoczniają na nich wysokość i datę uiszczenia należności.

Art. 4. Rada Ministrów może zarządzać podwyższenie lub obniżenie kwót, przewidzianych w niniejszej ustawie, odpowiednio do zmiany stosunków walutowych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: **S. Wojciechowski**

Prezes Rady Ministrów: **Witas**

Minister Sprawiedliwości: **St. Nowodworski**

Minister Skarbu: **W. Kucharski**